

Μακρή Κωνσταντίνα του Απόστολου, 8 ετών

Γίνεται Πάσχα χωρίς κόκκινα αυγά;

Του [Βαγγέλη Ηλιόπουλου](#)

Κωνσταντίνος:

Όταν έμαθα ότι για πρώτη φορά ο παππούς και η γιαγιά δεν θα έρχονταν να κάνουν Πάσχα μαζί μας, αλλά θα έμεναν στο νησί, είπα στη μαμά ότι πρέπει οπωσδήποτε να πάμε εμείς φέτος. Ήξερα ότι ο μπαμπάς δούλευε μέχρι αργά το Μεγάλο Σάββατο. Γι' αυτό, άλλωστε, πάντα έρχονταν οι γονείς του. Αλλά τώρα ο παππούς δεν μπορούσε να ταξιδέψει. Ας ερχόταν ο μπαμπάς αργότερα. Η μαμά κι εγώ δεν μπορούσαμε να τους αφήσουμε μόνους.

-Καλά, να πάτε εσείς Μεγάλη Τετάρτη κι εγώ θα έρθω ανήμερα το Πάσχα, είπε ο μπαμπάς και μας έκλεισε εισιτήρια με αεροπλάνο για το μεγάλο νησί και από εκεί με καραβάκι για το νησί μας.

Γιαγιά Καίτη:

Μόλις μου είπαν ότι θα έρθουν, συγκινήθηκα. Το είχα πάρει απόφαση ότι θα κάναμε μόνιμα Πάσχα, αφού ο Κώστας δεν μπορούσε να ταξιδέψει. Αλλά τώρα πρώτη φορά θα κάνουμε Πάσχα εδώ. Πώς να τους φανεί άραγε;

-Ρούχα χοντρά να πάρετε. Το Πάσχα είναι νωρίς φέτος. Απρίλιο. Λένε ότι θα έχει κρύο και βροχή.

-Δεν με πειράζει γιαγιά, απλά ελπίζω να μην αρρωστήσουμε.

-Το μόνο που δεν αντέχει η μαμά σου είναι να έχει δυνατούς ανέμους. Α! Αμα πιάσει ο αέρας, την τρελαίνει.

-Εγώ, γιαγιά, νομίζω ότι θα είναι όπως το καλοκαίρι, που γυρνάμε όλη μέρα με το μαγιό.

Κωνσταντίνος:

Φτάσαμε στο μεγάλο νησί με μια πτήση με πολλές αναταράξεις. Ο αέρας που δεν συμπαθεί η μαμά φυσούσε ασταμάτητα. Πήραμε αμέσως ταξί και κατεβήκαμε στο λιμάνι. Ο καπετάνιος του μικρού καραβιού είχε βγει έξω και μας περίμενε. Μόλις μας είδε, άρχισε να φωνάζει να κάνουμε γρήγορα. Ούτε που καταλάβαμε πώς βρεθήκαμε μέσα μαζί με έναν παπά. Αμέσως σάλπαρε.

-Γιατί βιάζεσαι, καπετάν Νικολή; ρώτησε η μαμά.

-Γιατί στις πέντε θα βγάλουν απαγορευτικό. Εμείς σαλπάρουμε πέντε παρά πέντε.

-Τι; Έχει...

-Έχει ανέμους 8, μπορεί και 9, μποφόρ. Αλλά εμάς δεν μας τρομάζουν.

Ο παπάς σταυροκοπήθηκε κι άρχισε να προσεύχεται...

-Εγώ πάω στη γιαγιά και στον παππού μου, του είπα. Εσείς;

-Με στέλνει ο δεσπότης να λειτουργήσω την εκκλησία σας. Θα με βοηθήσεις;

-Τι να κάνω;

-Ό,τι σου λέω! Θα είσαι παπαδάκι. Μπορεί και ψάλτης.

Η μαμά γέλασε. Εγώ καθόλου. Όχι γιατί δεν ήθελα να γίνω παπαδάκι, αλλά γιατί είδα ότι ερχόταν ένα τεράστιο κύμα που σκέπασε το караβάκι και μας έκανε μούσκεμα. Ακολούθησαν κι άλλα, κι άλλα, κι άλλα.

Τηλεφώνησα στον μπαμπά και του είπα ότι ίσως χρειαστεί τη βοήθεια δυτών για να μας βρει. Το πήρε για αστείο. Δεν ήταν.

Γιαγιά Καίτη:

Έφτασαν ζαλισμένοι. Κουνούσε πολύ με τόσον αέρα. Τους έφτιαξα μακαρονάδα νηστίσιμη να συνέλθουν. Κάλεσα και τον παπά. Πρώτη φορά ερχόταν στο νησί μας. Νεαρός και άμαθος. Συζητήσαμε πώς θα τον βοηθήσουμε Μεγάλη Τετάρτη στο Ευχέλαιο, Μεγάλη Πέμπτη στα Δώδεκα Ευαγγέλια...

- Μα αφού είναι τέσσερα γιαγιά; Γιατί λες δώδεκα;
- Δώδεκα αποσπάσματα, Κωνσταντίνε μου, τα οποία μιλούν για τη Σταύρωση και την ταφή.
- Σε ποιο βγαίνει ο σταυρός με τον Χριστό;
- Μετά το πέμπτο και πριν το έκτο...
- Θα τον κρατάω εγώ;
- Όχι. Ο παππούλης. Εσύ το θυματό. Άλλα παιδιά δεν έχει.
- Τι παππούλης. Δεν τον βλέπεις πόσο νέος είναι;
- Νέος είμαι, είπε τότε ο παπάς, αλλά από το τρακ θα ξεχάσω τα λόγια μου.
- Θα κολλήσεις ένα χαρτάκι πίσω από τον Σταυρό. Όλοι το κάνουν αυτό.
- Μετά θα μείνουμε όλο το βράδυ να στολίσουμε τον Επιτάφιο.
- Τέλεια. Με τι γιαγιά;
- Με λουλούδια που θα έχουν φέρει οι πιστοί.
- Ποιοι; Όλοι οι κάτοικοι είναι καμιά τριανταριά και οι περισσότεροι μεγάλοι σε ηλικία.
- Ε, θα πας στους κήπους να κόψεις. Και τη Μεγάλη Παρασκευή, αφού ψάλλουμε τα εγκώμια...
- Έχουμε ψάλτες; ρώτησε ο παπάς
- Όχι καλέ. Εμείς θα ψάλλουμε. Και μετά θα κάνουμε την περιφορά του Επιταφίου.
- Γύρω από την εκκλησία γιαγιά;
- Σε όλο το νησί. Έτσι κάναμε όταν ήμουν μικρή. Και σε κάθε σπίτι θα ανάβεις κεριά και θα θυμιατίζεις. Κι ας λείπουν οι καπεταναίοι. Δυο ώρες αρκούν. Και το Μεγάλο Σάββατο η Ανάσταση.

Κωνσταντίνος:

Η μαμά δεν είχε συνέλθει. Σχεδόν δεν έφαγε και ούτε στη συζήτηση συμμετείχε. Μόλις άκουσε ότι ο αέρας θα συνεχιστεί μέχρι το Πάσχα και ότι θα ισχύει για μέρες το απαγορευτικό για να έρθει και να φύγει το καράβι, πήγε να ξαπλώσει απελπισμένη.

Όταν έφυγε ο παπάς, ξάπλωσα κι εγώ. Ύπνος δεν με έπαιρνε. Κάτι βασάνιζε το μυαλό μου.

-Παππού, φώναξα.

-Τι είναι αγόρι μου, απάντησε από το κρεβάτι. Εκεί ήταν συνέχεια.

-Κάτι έχουμε ξεχάσει. Αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ τι...

-Λαμπάδα έφερεις;

-Έφερα. Μου την έκανε δώρο ο νονός.

-Αυγά;

-Να, αυτό είναι. Πότε θα βάψουμε αυγά; Γιαγιάααα!

Γιαγιά Καίτη:

Ήξερα ότι του άρεσε να βάψουμε μαζί τα αυγά κι αυτός να τα γυαλίζει. Δεν έβαζα γυαλιστικό, αλλά λαδάκι αληθινό σε ένα πανάκι και με αυτό έτριβε απαλά όλα τα αυγά που άστραφταν.

-Ξέρεις, αν δεν έρθει το καράβι έχουμε μόνο πέντε-έξι αυγά. Είχα παραγγείλει στο μεγάλο νησί, αλλά... Κότα εδώ έχουμε μία, κι αυτή γριά.

-Δεν πειράζει γιαγιά. Θα βάψουμε αυτά!

-Μα υπάρχει κι ένα άλλο πρόβλημα. Αν δεν έρθει το καράβι...

-Σς, έκανε η μαμά, που προσπαθούσε να κοιμηθεί.

...δεν έχουμε ούτε μπογιά! είπε ψιθυριστά.

-Τι; Πετάχτηκα από το κρεβάτι μου, κι άρχισα να χοροπηδώ και να φωνάζω: Γίνεται Πάσχα χωρίς κόκκινα αυγά...

- Χα χα χα! γέλασε η γιαγιά.

- Αμέ! γίνεται Πάσχα και χωρίς αυγά.

- Μα πώς; Αφού την Κυριακή του Πάσχα δεν θα τσουγκρίσουμε μόνο κόκκινα αυγά. Και τι άλλο κάνουμε γιαγιά;

- Ψήνουμε αρνί και χορεύουμε γύρω του.

- Α, ναι γιαγιά τώρα θυμήθηκα.

- Άντε τώρα άντε πήγαινε να παίξεις με τους φίλους σου.

- Εντάξει, γιαγιά, σε ευχαριστώ πολύ.

- Να να μην με ευχαριστείς.

- Γεια σου γιαγιά.

- Γεια σου και σ' ένα παιδί μου.

Λίγο αργότερα ο παπάς είπε πως είχε μια δουλεία και έπρεπε να φύγει. Η γιαγιά επειδή είχε στενοχωρηθεί γιατί ήθελε να κάτσει λίγο ακόμα για παρέα. Του είπε αν θέλει να ξανάρθει όποτε ήθελε και τον χαιρέτησε. Αργότερα ο άνεμος με τον αέρα σταμάτησαν και η μαμά ξύπνησε. Η γιαγιά της έφτιαξε ένα ζεστό τσάι για να συνέλθει. Όταν συνήλθε η μαμά, η γιαγιά πήρε τηλέφωνο τον μπαμπά. Ο μπαμπάς της είπε πως ζήτησε άδεια από τη δουλεία και ότι ερχόταν. Μόλις το έμαθε η μαμά αυτό, χάρηκε πολύ. Σε λίγες ώρες, έφτασα και εγώ. Η γιαγιά με καλοδέχτηκε. Μόλις είδα ότι ο μπαμπά ήταν εδώ, χάρηκα πολύ. Η γιαγιά μου τα είπε όλα χαρτί και καλαμάρι. Εγώ βοήθησα τον μπαμπά να τακτοποιήσει τα πράγματά του. Η μαμά βοήθησε τη γιαγιά να φτιάξει την μαγειρίτσα. Μόλις τελειώσαμε όλοι τις δουλειές μας, ντυθήκαμε για να πάμε στην Ανάσταση. Ο μπαμπάς ντύθηκε με ένα άσπρο πουκάμισο και ένα μαύρο παντελόνι. Η γιαγιά με μια μαύρη φούστα και μία κόκκινη μπλούζα. Η μαμά ντύθηκε με ένα πολύ ωραίο κόκκινο φόρεμα. Και εγώ με ένα μπλε πουκάμισο με ένα πράσινο παντελόνι. Ο παππούς ντύθηκε με ένα μαύρο πουκάμισο και ένα άσπρο παντελόνι. Όλοι μπήκαμε στο αυτοκίνητο του μπαμπά μου. Μόλις φτάσαμε είδα μια πανέμορφη εκκλησία και γύρω της πολλούς ανθρώπους που περιμένανε να έρθει το άγιο φως ακούγοντας τον παπά.

Πήγε 12 η ώρα η μαμά μου, πήρε το άγιο φως από έναν παπά κι έπειτα το μοίρασε σε όλους μας. Αργότερα νύσταξα. Ρώτησα τον μπαμπά τι ώρα θα πάμε στο σπίτι της γιαγιάς και του παππού και εκείνος μου απάντησε στη 1. Εγώ τότε δεν χάρηκα και πολύ. Όταν είχαμε γυρίσει στο σπίτι και είχαμε φάει τη μαγειρίτσα, ήταν η ώρα να κοιμηθούμε. Έτσι λοιπόν κοιμηθήκαμε.

Την άλλη μέρα είναι Κυριακή του Πάσχα. Ο παππούς και η γιαγιά είχαν ξυπνήσει λίγο πιο νωρίς από εμάς, για να ετοιμάσουν κάποια πράγματα. Όταν είχαμε ξυπνήσει όλοι, ο παππούς έβαλε το αρνί στην ψησταριά. Έπειτα όλοι μαζί δώσαμε τα χέρια και χορέψαμε γύρω από το αρνί. Όταν το αρνί ήταν έτοιμο σταματήσαμε να χορεύουμε και πήγαμε να φάμε.

Όταν είχαμε φάει όλοι η μαμά εγώ και ο μπαμπάς πήγαμε να μαζέψουμε τα πράγματά μας και, όταν τα μαζέψαμε, αποχαιρετιστήκαμε με τη γιαγιά και τον παππού και φύγαμε.